

Súd: Krajský súd Žilina  
Spisová značka: 6Co/127/2018  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5616205833  
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2018  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová  
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5616205833.1

## Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a členov JUDr. Yvety Dzugasovej a Mgr. Anny Mihálikovej, v právnej veci žalobcu: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 35 937 874, adresa na doručovanie: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., krajská pobočka Žilina, so sídlom P.O.Hviezdoslava 26, 010 01 Žilina, proti žalovanému: I. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX J. S. č. XXX, t.č. bytom K. W., XXX A. Y., CB XX A., Anglicko, štátny občan SR, o zaplatenie sumy 127,54 Eur s príslušenstvom, o čiastočnom späťvzátí žaloby učenom žalobcom dňa 18.09.2017 po vyhlásení rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 10C/200/2016-49 zo dňa 21.08.2017, takto

### rozhodol:

P r i p ú š ť a čiastočné späťvzatie žaloby zo strany žalobcu, rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 10C/200/2016-49 zo dňa 21.08.2017 v prvej vete výroku, v ktorej súd žalobu zamietol a v druhej vete výroku o trovách prvoinštančného konania z r u š u j e a konanie v tejto časti z a s t a v u j e .

Žalovaný n e m á voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol žalobu, v ktorej sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 127,54 Eur, spolu s úrokom z omeškania 5,05 % ročne od 29.08.2015 do zaplatenia (veta prvá výroku rozsudku). Súčasne vyslovil, že žalovanému sa voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva (veta druhá výroku).

2. Skôr, ako písomné vyhotovenie uvedeného rozhodnutia prevzal žalobca dňa 26.09.2017, podaním zo dňa 12.09.2017, ktoré došlo na Okresný súd Liptovský Mikuláš dňa 18.09.2017, zobral žalobu v časti pre sumu 127,54 Eur späť a tiež v časti trov konania vo výške 1,55 Eur a žiadal, aby súd v tejto časti konanie zastavil. Uviedol, že žalovaný po podaní žaloby dňa 30.08.2017 uhradil žalobcovi istinu vo výške 127,54 Eur a náklady konania vo výške 1,55 Eur.

3. Podľa § 370 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

4. V zmysle ust. § 370 ods. 2 CSP, súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

5. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 ods. 3 CSP).

6. V predmetnej veci vzal žalobca žalobu čiastočne späť po tom, ako súd prvej inštancie dňa 21.08.2017 verejne vyhlásil rozsudok, a to v časti pre sumu 127,54 Eur a tiež v časti, v ktorej sa domáhal náhrady trov konania vo výške 1,55 Eur. Toto rozhodnutie doposiaľ ešte nenadobudlo právoplatnosť. Vzhľadom na to, že žalovaný nevyslovil nesúhlas s týmto čiastočným späťvzatím, odvolací súd postupom v zmysle ust. § 370 ods. 1 až 3 CSP pripustil čiastočné späťvzatie žaloby zo strany žalobcu, rozsudok okresného súdu v predmetnej časti zrušil a konanie vo veci zastavil. Zároveň odvolací súd zrušil aj od výroku vo veci samej závislý výrok o trovách prvoinštančného konania.

7. O nároku na náhradu trov konania rozhodol krajský súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, § 256 ods. 1 CSP a § 396 CSP tak, že žalovanému ako úspešnej procesnej strane nepriznal nárok na ich náhradu.

8. Z obsahu spisového materiálu totiž nevyplýva žalobcom tvrdená skutočnosť, že žalovaný uhradil žalovanú istinu a trovy konania na jeho účet po začatí tohto konania (konkrétne dňa 30.08.2017). Zároveň žalovaný bol v konaní úspešný v časti, v ktorej sa žalobca proti nemu domáhal zaplataenia s úrokom z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 127,54 Eur od 29.08.2015 do zaplataenia, v ktorej časti okresný súd žalobu zamietol. V tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť dňom 21.02.2018. Zároveň zo spisu v prejednávanej vyplýva, že žalovanému v prvoinštančnom, ale i aktuálnom odvolacom konaní preukázateľne žiadne trovy (majúce sa nahradiť) nevznikli. Práve to bol dôvod, pre ktorý súd povolaný k vydaniu rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (odvolací súd), mal rozhodnúť nielen o nároku na náhradu, ale už aj o nepriznaní náhrady (napriek tomu, že pri striktnom riadení sa textom rozhodnej právnej úpravy by sa mohlo zdať, že tomu tak nie je). Dvojfázové rozhodovanie o trovách konania, predpokladajúce prvé rozhodnutie súdu povolaného skončiť konanie vo veci len o nároku na náhradu a druhé až následné rozhodnutie prvoinštančného súdu o výške náhrady (porovnaj § 262 ods. 1 a 2 CSP) má totiž zmysel len pri pozitívnom vyriešení otázky nároku na náhradu, a naopak taký zmysel postráda, ak výsledkom uvažovania o nároku na náhradu je záver o neexistencii takéhoto nároku u žiadnej zo strán sporu (prvej preto, že ju na to neoprávňuje pre ňu nepriaznivý, či ňou zavinený výsledok konania a u druhej preto, že tu buď niet trov majúcich sa nahradiť, alebo že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, odôvodňujúce nepriznanie náhrady). Prezentovaný právny názor vyplýva i z uznesenia NS SR sp. zn. 6 Cdo 166/2016 zo dňa 26.10.2016.

9. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné

uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).